

Torsdag den 27. oktober 2016

P8_TA(2016)0424

Nuklear sikkerhed og ikke-spredning

Europa-Parlamentets beslutning af 27. oktober 2016 om nuklear sikkerhed og ikke-spredning (2016/2936(RSP))

(2018/C 215/31)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 17. januar 2013 om henstillingerne fra gennemgangskonferencen for ikke-spredningstraktaten vedrørende skabelsen af et Mellemøsten uden masseødelæggelsesvåben ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 10. marts 2010 om traktaten om ikke-spredning af kernevåben ⁽²⁾,
 - der henviser til EU's seminarer om ikke-spredning og nedrustning samt til de regelmæssige møder i EU's konsortium for ikke-spredning,
 - der henviser til EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 12. december 2003,
 - der henviser til, at det ved gennemgangskonferencen for ikke-spredningstraktaten i 2015 ikke lykkedes at nå til enighed om et slutdokument,
 - der henviser til Rådets konklusioner om den niende gennemgangskonference mellem parterne i traktaten om ikke-spredning af kernevåben (8079/15),
 - der henviser til de dokumenter, der blev vedtaget i foråret 2016 på topmødet om nuklear sikkerhed i Washington,
 - der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 2310 (2016) om 20-årsdagen for traktaten om et altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger (CTBT),
 - der henviser til Tbilisi-erklæringen af 2016, der blev enstemmigt vedtaget af OSCE's parlamentariske forsamling,
 - der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 66/61 af 13. december 2011 om oprettelse af en kernevåbenfri zone i Mellemøstregionen,
 - der henviser til Rådets afgørelse 2012/422/FUSP af 23. juli 2012 til støtte for en proces, der fører til oprettelse i Mellemøsten af en zone, som er fri for kernevåben og alle andre masseødelæggelsesvåben ⁽³⁾,
 - der henviser til FN's Generalforsamlings resolution A/RES/70/33 af 7. december 2015 om videreførelse af den multilaterale nukleare nedrustning og til den rapport fra den åbne arbejdsgruppe (OEWG), der blev vedtaget den 19. august 2016 (A/71/371),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at den globale sikkerhedssituation, og navnlig sikkerhedssituationen i EU, er blevet betydeligt forværret, idet den er blevet mere flydende, mere usikker og mindre forudsigelig; der henviser til, at der er konventionelle, ukonventionelle og hybride trusler, som skabes af både statslige og ikke-statslige regionale og globale aktører;

⁽¹⁾ EUT C 440 af 30.12.2015, s. 97.

⁽²⁾ EUT C 349 E af 22.12.2010, s. 77.

⁽³⁾ EUT L 196 af 24.7.2012, s. 67.

Torsdag den 27. oktober 2016

- B. der henviser til, at den internationale fred, sikkerhed og stabilitet er alvorligt truet af forskellige udviklinger, bl.a. det forværrede forhold mellem kernevåbenstater, som f.eks. Den Russiske Føderation og USA og Indien og Pakistan, og den fortsatte udvikling af Nordkoreas nukleare kapacitet;
- C. der henviser til, at spredningen af biologiske og kemiske former for masseødelæggelsesvåben er ved at blive nedbragt til et minimum og gradvis standset ved hjælp af en effektiv international gennemførelse af det forbud og de forpligtelser, der indgår i konventionen om forbud mod biologiske våben og toksinvåben (BTWC) fra 1972 og konventionen om kemiske våben (CWC); der imidlertid henviser til, at spredningen af nukleare masseødelæggelsesvåben og de dertil hørende fremføringsmidler fortsat er et af de alvorligste problemer for verdenssamfundet;
- D. der henviser til, at der pr. januar 2016 var ni stater — USA, Rusland, Det Forenede Kongerige, Frankrig, Kina, Indien, Pakistan, Israel og Den Demokratiske Folkerepublik Korea — der var i besiddelse af i alt ca. 15 395 nukleare våben i sammenligning med omkring 15 850 i 2015;
- E. der henviser til, at en af prioriteterne er at forhindre terrorister eller flere stater i at få eller anvende kernevåben, at reducere og eliminere alle atomarsenaler og bevæge sig i retning af en verden uden kernevåben;
- F. der henviser til, at der allerede er etableret en række kernevåbenfrie zoner i visse dele af verden, nemlig Latinamerika og Caribien, Det Sydlige Stillehav, Sydøstasien, Afrika og Centralasien;
- G. der henviser til, at gennemgangskonferencen for ikke-spredningstraktaten i 2010 satte fornyet fokus på de humanitære konsekvenser af kernevåben, hvilket blev videreført af regeringerne i Norge, Mexico og Østrig gennem flere på hinanden følgende konferencer om de humanitære konsekvenser af kernevåben, og deres respektive rapporter, og gennem det internationale humanitære tilsagn, som Østrig tog initiativ til og gav på gennemgangskonferencen for ikke-spredningstraktaten i 2015, og som er blevet godkendt af 127 FN-medlemsstater;
- H. der henviser til, at det er nødvendigt yderligere at styrke de centrale målsætninger for ikke-spredning og nedrustning under ikke-spredningstraktatens tre søjler, nemlig ikke-spredning, nedrustning og samarbejde om fredelig anvendelse af atomenergi; der henviser til, at kernevåbenstater, der har undertegnet ikke-spredningstraktaten, moderniserer og øger deres kernevåbenarsenaler og udskyder foranstaltninger til reduktion eller eliminering af deres kernevåbenarsenaler og til at gå bort fra en militærdoktrin med nuklear afskrækkelse;
- I. der henviser til, at der er blevet gjort formelle fremskridt ved at sikre civilt fissilt materiale gennem topmøder om nuklear sikkerhed, der er blevet afholdt ved hjælp af en supplerende proces uden for rammerne af ikke-spredningstraktaten, og som har bidraget til at styrke ikke-spredningstraktaten ved at gøre dens ikke-spredningskomponent mere troværdig, men at Ruslands nylige afvisning af at samarbejde og forværringen af dets forhold til USA bringer yderligere bestræbelser på at sikre og begrænse mængden af fissile materialer i fare;
- J. der henviser til, at konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer er et juridisk bindende internationalt instrument inden for fysisk beskyttelse af nukleart materiale, der indeholder foranstaltninger i forbindelse med forebyggelse, afsløring og sanktionering af overtrædelser vedrørende nukleart materiale;
- K. der henviser til, at Rusland og USA fortsat er i færd med at gennemføre den nye START-traktat, der udløber i 2021, medmindre den forlænges af begge parter; der henviser til, at den amerikanske præsident, Barack Obama, i sin tale i Berlin i 2013 fremsatte et væsentligt forslag om reduktion af nukleare sprænghoveder, som han gentog i 2016 i Washington; der henviser til, at denne åbning over for en indledning af forhandlinger om en opfølgende aftale til den nye START-traktat ikke er blevet besvaret af Den Russiske Føderation, og at der hidtil ikke er blevet forhandlet om nogen sådan opfølgingsaftale, der skulle have til formål at reducere antallet af ikke-strategiske og strategiske nukleare våben med henblik på endelig afskaffelse af dem;
- L. der henviser til, at prøvesprængninger af kernevåben og/eller andre nukleare eksplosioner udgør en trussel mod den internationale fred og sikkerhed og underminerer den globale nukleare nedrustnings- og ikke-spredningsordning; der henviser til, at traktaten om et altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger (CTBT) er den mest effektive måde at forbyde prøvesprængninger af kernevåben på; der henviser til, at det i 2016 er tyve år siden, at undertegnelsen af CTBT blev påbegyndt den 24. september 1996;

Torsdag den 27. oktober 2016

- M. der henviser til, at trods alle bestræbelser på at indkalde til en konference om etablering af en zone fri for kernevåben og alle andre masseødelæggelsesvåben i Mellemøsten senest i december 2012, i overensstemmelse med de aftaler, der enstemmigt blev indgået af ikkespredningstraktatens signatarstater under gennemgangskonferencen, er en sådan konference ikke blevet afholdt;
- N. der henviser til, at NATO's strategiske koncept fra 2010 og revisionen af dets indstilling til forsvar og afskrækkelse (Deterrence and Defense Posture Review) forpligter NATO til at skabe forudsætningerne for en verden uden kernevåben; der henviser til, at det anslås, at der som følge af NATO's nukleare fællesordninger og bilaterale ordninger stadig findes 150-200 amerikanskejede atombomber til frit fald ved kortdistancebrug, der betragtes som taktiske eller substrategiske kernevåben, i fem kernevåbenfrie NATO-lande (Belgien, Tyskland, Italien, Nederlandene og Tyrkiet), og til, at våbnene er opstillet i disse lande i overensstemmelse med NATO's aktuelle politikker;
- O. der henviser til, at sikringen af og sikkerheden ved amerikanske kernevåben, der er opstillet i Tyrkiet, er blevet genstand for øget opmærksomhed som følge af den væbnede konflikt i Syrien, der finder sted tæt på luftbasen Incirlik, og som følge af hændelserne i og omkring luftbasen Incirlik under og efter det mislykkede kupforsøg den 15. juli 2016;
- P. der henviser til, at den 5. december 2015 var 20-årsdagen for undertegnelsen af Budapestmemorandummet; der henviser til, at Ukraine har overholdt alle bestemmelserne i det og har indtaget en proaktiv holdning til spørgsmålene om nuklear nedrustning og ikkespredning i modsætning til Den Russiske Føderation, som har misligholdt sine forpligtelser ved at besætte en del af Ukraines territorium (Krim) og ved at iværksætte et væbnet angreb i den østlige del af Ukraine; der henviser til, at dette har skabt en farlig præcedens, eftersom en stat, der havde garanteret Ukraines sikkerhed som reaktion på Ukraines beslutning om at tilslutte sig ikkespredningstraktaten som en stat uden kernevåben, har krænket Ukraines suverænitet og territoriale integritet og samtidig har undermineret troværdigheden af og generelt påført instrumentet med negative sikkerhedsgarantier afgivet af kernevåbenstaten alvorlig skade, men også har skadet ikkespredningstraktaten og tanken om at fremme global nuklear nedrustning og ikkespredning baseret på folkeretten og multilaterale traktater; er dybt bekymret over de udtalelser, der på truende vis er fremsat af højtstående russiske embedsmænd, om at Rusland har ret til at opstille og være vært for kernevåben på Krim, hvilket ville have globale konsekvenser; er bekymret over den nye russiske militærdoktrin fra december 2014, som tillader brug af kernevåben mod en stat, der ikke råder over sådanne våben;
- Q. der henviser til, at Rusland ifølge medierne har opstillet eller agter at opstille kortdistancemissiler af Iskander-typen i Kaliningrad, gennemføre øvelser og overflyvninger med systemer, der kan udstyres med kernevåben, og at erklæringer fra den russiske ledelse om betydningen af nuklear afskrækkelse og Ruslands beslutning om at suspendere den såkaldte Plutonium Disposition and Management Agreement (aftale om bortskaffelse og forvaltning af plutonium), der blev indgået med USA i 2000, har øget bekymringen for, at Rusland i stigende grad satser på kernevåben;
- R. der henviser til, at EU spiller en vigtig rolle som part i den fælles omfattende handlingsplan, der er indgået med Iran, herunder dets rolle som fuldgældigt medlem af den fælles kommission, der fører tilsyn med gennemførelsen af aftalen;
- S. der henviser til, at Nordkorea den 9. september 2016 gennemførte sin femte atomprøvesprængning kun måneder efter prøvesprængningen den 6. januar 2016; der henviser til, at denne prøvesprængning, som Nordkorea erklærede var en »vellykket brintbombeprøvesprængning«, er klart i strid med landets internationale forpligtelser i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolutioner og den fælles erklæring afgivet af Syd- og Nordkorea om atomnedrustning på den koreanske halvø, hvoraf det fremgår, at Syd- og Nordkorea ikke vil udvikle eller besidde kernevåben; der henviser til, at spredning af enhver form for masseødelæggelsesvåben, men især kernevåben og deres fremføringsmidler, udgør en trussel mod den internationale fred og sikkerhed; der henviser til, at Nordkorea i 2003 meddelte, at det trak sig ud af ikkespredningstraktaten (NPT), og til, at det har gennemført atomprøvesprængninger siden 2006, og at det i 2009 officielt erklærede, at det havde udviklet kernevåben til afskrækkelse, hvilket betyder, at truslen mod Nordkoreas naboer i det nordøstlige Asien og mod den regionale og internationale fred og sikkerhed er blevet forøget;
- T. der henviser til, at det af den europæiske sikkerhedsstrategi fra 2003 fremgik, at spredningen af masseødelæggelsesvåben potentielt er den største trussel mod vores sikkerhed, herunder muligheden for et kapløb med masseødelæggelsesvåben, og at EU er stærkt engageret i at opnå universel tilslutning til multilaterale traktater og i at

Torsdag den 27. oktober 2016

styrke traktaterne og deres kontrolbestemmelser; der henviser til, at EU's globale strategi fra 2016 ikke indeholder nogen henvisning til masseødelæggelsesvåben, ikkespredning og våbenkontrol;

- U. der henviser til, at EU forud for gennemgangskonferencen for ikkespredningstraktaten i 2015 desværre ikke var i stand til at nå til enighed om en fælles holdning til nuklear nedrustning og for første gang godtog, at der blev tilkendegivet »divergerende synspunkter« om konsekvenserne af kernevåben; der henviser til, at denne konference ikke var i stand til at vedtage et slutdokument på grund af uenighed om, hvorvidt de regionale bestræbelser på at skabe en zone fri for masseødelæggelsesvåben i Mellemøsten skulle fortsættes;
- V. der henviser til, at EU har forpligtet sig til at gøre brug af alle passende disponible instrumenter for at forhindre, afskrække fra, standse og om muligt eliminere spredningsprogrammer, der vækker bekymring på globalt plan, således som det klart kommer til udtryk i EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 12. december 2003, og der henviser til, at det har sikret et dybere samarbejde mellem europæiske tænketanke om ikkespredning som led i EU's konsortium for ikkespredning;
- W. der henviser til, at det er vigtigt at støtte og styrke civilsamfundets engagement i denne internationale proces på en gennemsigtig måde;
1. udtrykker dyb bekymring over forværringen af sikkerhedsklimaet omkring Den Europæiske Union og uden for dens nabolandsområde, der kan føre til, at kernevåben indføres på ny som et aktivt afskrækningsvåben, og risiko for spredning blandt statslige og ikke-statslige aktører, samt over den manglende gennemførelse af reelle nedrustnings- og ikkespredningstiltag;
 2. opfordrer alle kernevåbenstater til at træffe konkrete foreløbige foranstaltninger til at mindske risikoen for kernevåbensprængninger bl.a. ved at reducere kernevåbenenes operationelle status og flytte dem væk fra opstillingsstederne og ind på lagre, formindske kernevåbenenes rolle i de militære doktriner og hurtigt reducere alle typer af kernevåben;
 3. udtrykker dyb bekymring over de potentielle overtrædelser af traktaten om mellemdistancekernevåben (INF);
 4. udtrykker dyb bekymring over de øgede nukleare trusler som følge af den russiske indstilling, der har konsekvenser for sikkerheden, stabiliteten og forudsigeligheden på globalt plan, og over det forværrede forhold til NATO, herunder potentielle krænkelse af INF-traktaten om afskaffelse af mellemdistancekernevåben, samt erklæringer, der tyder på en øget vilje til at anvende kernevåben, og udtalelser, der tyder på overvejelser om en potentiel opstilling af kernevåben i yderligere områder i Europa; henleder opmærksomheden på russiske militærøvelser, der simulerer brug af kernevåben mod Polen, og udtrykker dyb bekymring over, at der er indsat missilsystemer af Iskander-typen, som kan bære kernevåben, i Kaliningrad oblast, der er nabo til EU-medlemsstaterne Polen og Litauen; minder om, at Den Internationale Domstol i sit responsum fra 1996 fastslog, at den i henhold til gældende folkeret ikke kunne nå frem til en endelig konklusion om, hvorvidt det var lovligt eller ulovligt for en stat at anvende kernevåben i en ekstrem selvforsvarssituation;
 5. støtter topmødet om nuklear sikkerhed i 2016, i erkendelse af at ulovlig handel med og anvendelse af nukleare materialer er en umiddelbar og alvorlig trussel mod den globale sikkerhed, og ser frem til at opnå total sporing og fysisk sikring af alt materiale, der kan anvendes til våben;
 6. glæder sig over, at FN's åbne arbejdsgruppe (OEWG) har færdiggjort sit arbejde med at fremme de multilaterale nedrustningsforhandlinger i overensstemmelse med FN's Generalforsamlings resolution A/RES/70/33; bifalder den henstilling til FN's Generalforsamling, der indgår i OEWG's afsluttende rapport (A/71/371), og som blev vedtaget med stor tilslutning den 19. august 2016, om at indkalde til en konference i 2017, der er åben for alle stater, med henblik på at forhandle om et retligt bindende instrument om forbud mod kernevåben, som kan føre frem til en fuldstændig afskaffelse af dem; erkender, at dette vil styrke målene om og forpligtelserne til ikkespredning og nedrustning, som er indeholdt i ikkespredningstraktaten, og bidrage til at skabe betingelserne for global sikkerhed og en verden uden kernevåben;

Torsdag den 27. oktober 2016

7. anmoder EU's medlemsstater om at støtte indkaldelsen af en sådan konference i 2017 og om at deltage konstruktivt i forhandlingerne på den og opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant, Federica Mogherini, og EU-Udenrigstjenesten til at bidrage konstruktivt til forhandlingerne på konferencen i 2017;
8. minder om, at det er 20 år siden, at undertegnelsen af CTBT blev påbegyndt den 24. september 1996, og understreger, at et universelt, internationalt og reelt kontrollerbart forbud mod prøvesprængninger er den mest effektive måde at forbyde kernevåbenprøvesprængninger og alle andre atomsprængninger på;
9. opfordrer indtrængende de resterende stater, der er nævnt i bilag II til CTBT, og hvis ratificering er nødvendig for traktatens ikrafttræden, til at undertegne og/eller ratificere traktaten i fornyet erkendelse af, at det haster med at give dette vigtige internationale instrument fuld retsvirkning hurtigst muligt; glæder sig i denne forbindelse over vedtagelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 2310 (2016);
10. udtrykker sin påskønnelse af de betydelige fremskridt, som Den Forberedende Kommission for Organisationen for Traktaten om et Altomfattende Forbud mod Atomprøvesprængninger (CTBTO) har opnået med hensyn til at fuldstændiggøre og anvende sit effektive internationale overvågningssystem, der, selv om traktaten ikke er trådt i kraft, bidrager til regional stabilitet som en betydelig tillidsskabende foranstaltning, styrker den nukleare ikkesprednings- og nedrustningsordning og giver staterne yderligere videnskabelige og civile fordele; giver udtryk for sin overbevisning om, at Den Forberedende Kommission for CTBTO fortsat kan regne med finansieringsbidrag fra staterne til den videre drift af overvågningssystemet;
11. beklager dybt det faktum, at kernevåbnene — trods forhåbninger om det modsatte — er på vej tilbage i kernevåbenstaternes strategiske planlægning; opfordrer til en uddybning af dialogen med alle kernevåbenstater med henblik på at følge en fælles dagsorden, der har til formål at opnå en gradvis reduktion af lagrene af nukleare sprængladninger; støtter især de skridt, der er taget af USA og Rusland til at reducere deres udstationerede kernevåben som aftalt i den nye START-traktat;
12. beklager dybt, at der siden ikrafttrædelsen af den nye START-traktat i 2011 ikke har været yderligere forhandlinger om en hårdt tiltrængt reduktion af opstillede og ikke-opstillede atomsprænghoveder, herunder, som tidligere aftalt mellem USA og Rusland, foranstaltninger til at begrænse og eliminere mængden af korthækkende og operationsmæssige kernevåben, der betragtes som substrategiske eller ikke-strategiske kernevåben;
13. erkender, at gensidig og samtidig fjernelse af korthækkende, operationsmæssige og udpegede substrategiske nukleare sprængladninger fra europæisk territorium kunne bidrage positivt til at skabe forudsætningerne for etablering af yderligere kernevåbenfrie zoner og derved bidrage til at opfylde forpligtelserne til ikkespredning og nedrustning i ikkespredningsaftalen og indtil da skabe præcedens for yderligere nuklear nedrustning;
14. roser etableringen af kernevåbenfrie zoner som et positivt skridt i retning af en kernevåbenfri verden; mener i denne forbindelse, at en kernevåbenfri zone i Mellemøsten baseret på ordninger, der er indgået frivilligt, vil være af afgørende betydning, hvis der skal opnås en varig og samlet fredsløsning i regionen; udtrykker i denne forbindelse dyb skuffelse over, at det ikke lykkedes at afholde den i ikkespredningsaftalen forudsatte konference om etablering af en kernevåbenfri zone i Mellemøsten i 2012;
15. støtter yderligere bestræbelser på at styrke Den Internationale Atomenergiorganisations (IAEA) mandat, herunder generaliseringen af tillægsprotokollerne til IAEA's sikkerhedsaftaler og andre skridt, der har til formål at udvikle tillidsskabende foranstaltninger; tilstræber at sikre, at der stilles tilstrækkelige midler til rådighed for denne organisation, således at den kan opfylde sit vigtige mandat og gøre nukleare aktiviteter sikre; opfordrer til, at der gøres fremskridt med hensyn til den kommende forberedende komité for ikkespredningstraktaten i 2017 og konferencen på højt plan om nuklear nedrustning i 2018;
16. glæder sig over aftalen mellem P5+1 og Iran om sidstnævntes nukleare ambitioner og opfordrer til yderligere samarbejde mellem begge sider for at sikre en fuldstændig gennemførelse af den fælles omfattende handlingsplan (JCPOA); mener, at JCPOA, også kendt som atomaftalen med Iran, var et bemærkelsesværdigt resultat for det multilaterale diplomati, og især for det europæiske diplomati, som ikke bare bør muliggøre en væsentlig forbedring af forbindelserne mellem EU og Iran, men også bør bidrage til at fremme stabilitet i hele regionen; mener, at alle parter nu er ansvarlige for at sikre, at aftalen gennemføres nøje og fuldstændigt; glæder sig over oprettelsen af den fælles kommission bestående af repræsentanter for Iran og E3/EU+3 (Kina, Frankrig, Tyskland, Den Russiske Føderation, Det Forenede Kongerige og De Forenede Stater)

Torsdag den 27. oktober 2016

sammen med NF/HR; støtter fuldt ud NF/HR i hendes rolle som koordinator for den fælles kommission, der er oprettet under JCPOA, og mener, at en nøje og fuldstændig gennemførelse af aftalen fortsat er af allerstørste betydning;

17. fordømmer de seneste atomprøvesprængninger, som Nordkorea har foretaget, og landets afvisning af de forskellige resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd, herunder den seneste af 2. marts 2016 (2070); opfordrer indtrængende Nordkorea til at afstå fra yderligere provokerende handlinger ved at opgive dets nukleare og ballistiske missilprogrammer fuldstændigt på en kontrollerbar og uigenkaldelig måde, indstille alle relaterede aktiviteter og straks efterkomme alle dets internationale forpligtelser, herunder FN's Sikkerhedsråds og IAEA's styrelsesråds resolutioner samt andre internationale normer for nedrustning og ikke-spredning og vende tilbage til forhandlingsbordet; opfordrer Nordkorea til omgående at undertegne og ratificere traktaten om et altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger; bekræfter sit ønske om en diplomatisk og politisk løsning på det nukleare problem i Nordkorea og støtter genoptagelsen af sekspartsforhandlingerne; opfordrer indtrængende Kina til at lægge større pres på Nordkorea;

18. glæder sig over indføjelser af klausuler om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben i EU's aftaler med tredjelande og handlingsplaner; gør opmærksom på, at sådanne foranstaltninger skal gennemføres af alle EU's partnerlande uden undtagelse;

19. glæder sig over fremlæggelsen af EU's globale strategi og opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten til som en opfølgende foranstaltning at opdatere og udvide EU's strategi fra 2003 mod spredning af masseødelæggelsesvåben og de nye EU-aktionslinjer fra 2009, idet der tages højde for de ovenfor beskrevne spørgsmål og problemer, med sigte på at gøre EU til en ledende kraft med hensyn til at styrke og fremme aftaler om multilateral nuklear nedrustning og ikke-spredning;

20. glæder sig over, at disse emner regelmæssigt drøftes i EU's konsortium for ikke-spredning og andre civilsamfundsorganisationer og tænketanke, og opfordrer EU's konsortium for ikke-spredning, der ledes af EU's ledende rådgiver og særlige udsending for ikke-spredning og nedrustning, til at udvide sin dagsorden og inddrage nedrustning;

21. pålægger sin formand at sende denne beslutning til medlemsstaterne, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, FN's generalsekretær, FN's højkommissær for nedrustningsanliggender, Organisationen for Traktaten om et Altomfattende Forbud mod Atomprøvesprængninger og generaldirektøren i IAEA samt til parlamenterne i de fem permanente medlemslande i FN's Sikkerhedsråd.